

[Finansministeren.]

At en ejendom sælges for et beløb, der ligger væsentligt over ansættelsen, behøver ikke at betyde, at ansættelsen er forkert, men kan være udtryk for, at ejendommens værdi er steget siden ejendommens sidste vurdering, uden at vurderingsmyndighederne har haft lejlighed til at konstatere dette, fordi der ikke har foreligget omvurderingsgrundlag for den. Ved ændringen af ejendomsbeskatningsloven i 1960 er der imidlertid tilvejebragt hjemmel for at omvurdere en ejendom, såfremt salgssummen ligger mere end 50 pct. over den ansatte ejendomsværdi ved den seneste vurdering. Når man så yderligere tager hensyn til, at de foretagne ansættelser bliver underkastet revision af de overordnede vurderingsmyndigheder, finder jeg ikke, der kan være anledning til at foretage videre på dette punkt.

Endelig har det ærede medlem spurgt, om jeg finder det formålstjenligt, at der f. eks. ved udarbejdelsen af eksempler på virkningerne af lovbestemmelserne om grundstigningsskyld spredes kendskab om disse virkninger.

Dertil vil jeg gerne sige, at nu er det snart 30 år siden, at grundstigningsskylden blev indført, og det må efterhånden være almindelig bekendt, at der må påregnes grundstigningsskyld på en byggegrund. Der er ved forskellige bestemmelser i loven truffet foranstaltninger til, at købere af byggegrunde får oplysning om grundstigningsskylden, og de bestemmelser, loven indeholdt til beskyttelse af køberne, er yderligere blevet udbygget ved de i 1960 senest foretagne lovændringer. Jeg stiller mig derfor noget tvivlende over for nytten af yderligere oplysningsvirksomhed på dette område.

Aage Fogh: Der er jo ikke særlig anledning for mig til at takke den højtærede minister for svaret; det kunne jeg lige så godt have været foruden. Når den højtærede finansminister ikke kan se, at der i dag handles ejendomme til 10 gange vurderingsprisen og man kan stikke pengene i lommen, uden at disse helt arbejdsfri indtægter beskattes, har vi i og for sig ikke mere at snakke om på dette område.

Med hensyn til det sidste, om oplysningsvirksomheden, vil jeg gerne gøre opmærk-

som på, at sognerådsformanden plus et amtsrådsmedlem i Greve-Kildebrønde kommune har støttet salg af grunde fra staldøren, og at køberne troede, de fik grundene for 10 000 kr. pr. stk. Jeg har prøvet at regne det efter. Da det vil vare 6-8 år, før disse grunde kan bebygges, tror jeg køberen vil finde ud af, at han kommer til at betale mellem 25 000 og 30 000 kr. Alt tyder derfor på, at der er grund til, at ministeriet gav en kort vejledning, som almindelige mennesker kunne forstå; det har vi ikke i dag. Vil ministeriet ikke gøre det, all right, så må vi finde vej frem på anden måde.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Jeg kan naturligvis kun beklage, hvis det ærede medlem ikke er tilfreds med den redegørelse, jeg har givet. Men jeg vil gerne endnu en gang understrege, når det ærede medlem henviser til ejendomshandeler, hvor prisen er 10 gange vurderingsprisen, at jeg jo netop har meddelt, at der i sådanne tilfælde — endda hvor der kun er tale om forhøjelser på 50 pct. af vurderingsprisen — er grundlag for at foretage omvurderinger.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:

Forslag til lov om nedlæggelse af banen fra Nyborg til Fåborg

og

forslag til lov om flytning af Fåborg-Mommark færgeruten til Bøjden-Fynshav.

Valgt blev: *Bladt, Ditlevsen, Poul Hansen (Grenå), Horn, Aage Knudsen, Evald Kristensen, Poul Nilsson, Søgaard, Jens P. Jensen, Holmberg, Alfred Bøgh, Jens Chr. Christensen, Niels Eriksen, Jørgen Jørgensen (Ullerup), Clausen (Olufskjær), Fanger og Storgaard.*

Formanden: Jeg skal forbigå sagerne nr. 3 og 4 på dagsordenen.